

Francie uzná, co zbylo z Palestiny

V září 2025 vystoupí prezident Emmanuel Macron před Valným shromážděním OSN a uzná Stát Palestina. Bude to pečlivě formulovaný projev, plný výzev k míru, důstojnosti a mezinárodnímu právu. Fotoaparáty budou blýskat, diplomaté budou tleskat a titulky prohlásí tuto chvíli za „historický okamžik“. Není však pochyb: **Francie neuznává stát – uznává hřbitov.**

V době, kdy Macron své prohlášení učiní, může být Gaza jen spálenou zemí, posetou kostmi těch, které svět nechal napospas osudu. Francouzský krok, ať už je jakkoli dobře míněný, přichází s morbidní přesností kondolenčního dopisu odeslaného dlouho po pohřbu. Jménem diplomacie vztyčí Paříž vlajku nad popelem.

Gesto plné ironie

Francie tvrdí, že její uznání má oživit řešení dvou států jako součást širšího úsilí o mír. Macron nastínil obvyklé předpoklady: odzbrojení Hamásu, propuštění rukojmích, reforma Palestinské samosprávy. Na papíře to zní rozumně. V praxi to zní jako satira. Gaza je pod úplnou bloádou. Západní břeh je v reálném čase anektován. A Francie žádá Palestince – z nichž mnozí hladoví, jsou vysídleni nebo mrtví – aby si uklidili politiku, než budou uznáni jako národ.

Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo prosycené tolika krví.

Gaza: Hladovění za ostnatým drátem

Budme upřímní: **Gaza je vězení a jeho vězni umírají hlady.** Od března 2025 uvalilo Izrael úplnou bloádu – po zemi, vzduchu i moři. Všechny hraniční přechody jsou pod izraelskou kontrolou. Zahraniční novináři nemají povolen vstup. Mezinárodní humanitární konvoje nesmí dovnitř. **Námořní bloáda** je stále v plné síle. Nic dovnitř. Nikdo ven.

Toto není humanitární krize. Je to uměle vytvořený hladomor, plánovaný s byrokratickou přesností.

Organizace spojených národů a Mezinárodní mírová konference potvrdily, že Gaza je nyní ve **fázi 5 hladomoru** – hromadném vyhladovění. Přes 70 % zemědělské půdy bylo zničeno. Vodárny na odsolování byly vybombardovány nebo připraveny o palivo. Většina lidí pije slanou nebo kontaminovanou vodu, pokud vůbec něco pije.

Je neuvěřitelné, že hrstka místních novinářů – najatých mezinárodními médii jako AFP a Al Jazeera – stále podává zprávy z terénu. Vydělávají stabilní příjem za pokrývání kolapsu vlastní společnosti. **Představte si, že jste placeni za psaní zpráv, zatímco vaši sousedé jedí trávu a vaše město se mění v sutiny.** To není žurnalistika; je to svědectví přeživších.

Izrael: Porušování práva bez trestu

Izrael jako **okupační mocnost** má podle **Čtvrté Ženevské úmluvy** povinnost zajistit civilnímu obyvatelstvu přístup k jídlu, vodě a zdravotní péči. Místo toho všechny tři záměrně odepírá.

Také ignoroval **dva samostatné rozsudky Mezinárodního soudního dvora** – z ledna a března 2024 – které mu nařídily umožnit přístup humanitární pomoci do Gazy a přijmout všechna opatření k zabránění genocidním činům. Izrael oba rozsudky ignoroval.

Budme jasní: **toto není jen morální selhání – je to zjevný, pokračující zločin**. Hladovění jako metoda válčení je zakázáno podle mezinárodního humanitárního práva. Je to také válečný zločin podle Římského statutu. Přesto Izrael pokračuje v utahování smyčky bez smysluplných důsledků.

Západní břeh: Anexe vymazáním

Zatímco Gaza hladoví, Západní břeh je rozřezáván jako mršina. Nezávazné hlasování izraelského Knesetu o anexi území – spolu s explozí výstavby osad a vojenskými razie – rozbilo jakoukoli představu o životaschopném palestinském státu. Francie může v září Palestinu uznat, ale do té doby už možná nebude co uznat – jen roztržštěné fragmenty, obklíčené a pohřbené.

Mezinárodní společenství: Vinné nečinnosti

Francouzské prohlášení vrhá kruté světlo na ještě závažnější pravdu: **mezinárodní společenství neselhává – je spoluvinné**. Podle **Úmluvy o genocidě** mají státy povinnost **zabránit genocidě**, ne jen ji odsoudit po jejím uskutečnění. Podle doktríny **Odpovědnosti za ochranu (R2P)** musí jednat, když je populace vystavena masovým zvěrstvům.

Přesto byla globální reakce směsicí lamentování a polovičatých opatření. Blokáda pomoci pokračuje. Dodávky zbraní Izraeli pokračují. Rozsudky Mezinárodního soudního dvora jsou ignorovány. Žádné sankce, žádné embargo, žádné smysluplné kroky.

Nebudeme to přikrašlovat: **tím, že svět dovoluje Izraeli používat hladovění jako zbraň, podílí se na genocidě**.

Závěr: Vlajka vztyčená nad hroby

Francouzský slib uznat Palestinu není bezvýznamný – ale je hrůzně špatně načasovaný. Uznání není záchrana. Nenakrmí hladové ani neposkytne útočiště vysídleným. Nevrátí mrtvé. Bez naléhavých opatření k prolomení blokády, zaplavení Gazy pomocí a prosazení mezinárodního práva se francouzské uznání nestane aktem spravedlnosti – ale pohřební řečí.

Když Macron v září vztyčí palestinskou vlajku, měl by svět položit otázku: **vzdává hold suverénnímu národu – nebo uctívá oběti, které jsme všichni opustili?**

Pokud je odpověď ta druhá, pak to není diplomacie. Je to spoluúčast.